

СВАТБА

1

Ахъ гърмятъ на небето голѣмитѣ, тъмнитѣ тѣпани
равнинитѣ горятъ и високо и страшно надъ тѣхъ,
като крави въ нощта, като крави отъ блѣсъкъ
окжпани
идатъ облаци эли и потъватъ просторитѣ въ прахъ.

И дълбоко звѣнятъ равнинитѣ и пѣятъ клисуритѣ,
буйни сватби гърмятъ надъ злочестата черна земя
азъ съмъ тъменъ женихъ, моя майко, и пламватъ
лазуритѣ
като мраченъ пожаръ, като кръвъ, като викъ на
смъртта

Азъ издигамъ ржка и ви каня съсъ пѣстрата бѣклица,
мои братя безъ пѣть, мои братя съсъ черни гърди,
въвъ недѣля е тя — мойта сватба — елате ми съ
мжката
и съсъ страшната скръбъ на безкрайнитѣ стари земи.

Като крави въ нощта, като крави отъ кърви окжпани
надъ главитѣ ни бдятъ, тъмни облаци бавно пълзятъ.
Ахъ, гърмете земи, мои тъмни и огнени тѣпани,
моя тъмна сждба, моя сватба и весела смърть!